

Megyei Bíróság
13.Gf.40.024/2011/4. szám

SZEKSZÁRDI VÁROSI BÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM: KEZDŐIRATON:	
ÉRK.:	2011 MAJ 13
PÉLDÁNY:	FEJZET:
MELLÉKLET:	KÖZTÜK:
A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN! ÜTŐIRAT: G.40 079/2010	

A Tolna Megyei Bíróság a Dr.Baltay Levente ügyvéd (2360 Gyál, Kőrösi Cs. S. út 104. szám) által képviselt **Energia Klub Egyesület** 1056 Budapest, Szerb u. 17-19. szám alatti székhelyű **felperesnek**, - a Világi-Hajdu Ügyvédi Iroda (1031 Budapest, Nánási u. 42/B. szám, ügyintéző: Dr. Hajdu Krisztina ügyvéd) által képviselt **Paksi Atomerőmű Zrt.** 7030 Paks, 8803/1. hrsz., Pf.: 71. szám alatti székhelyű **alperes** ellen közérdekű adat kiadása iránti perében a Szekszárdi Városi Bíróság 27.G.40.079/2010/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszámon benyújtott fellebbezés folytán eljárva meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A megyei bíróság a városi bíróság ítéletét megváltoztatja;

kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt a Teller-projekt összköltségére;

a projekt keretében kötött szerződések listájára – a szerződött összegeket külön-külön is feltüntetve – vonatkozó adatokat állítsa elő és azokat a megkötött szerződések másolatával együtt a felperesnek adja ki;

a bíróság feljogosítja az alperest, hogy a szerződések másolatán az azokban előforduló esetleges technológiai eljárásokra, műszaki megoldásokra vonatkozó adatokat kitarthatja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS:

A városi bíróság ítéletével a felperesnek az alperessel szemben közérdekű adat kiadására kötelezés iránt előterjesztett keresetét elutasította.

Az ítéleti tényállás szerint alperes főtevékenysége a villamosenergia termelés. 2007. április 27. napján az MVM Zrt., mint uralkodó tag és az alperes, mint ellenőrzött társaság között uralkodó szerződés jött létre az MVM Csoport elismert vállalatcsoport kialakítása keretében és céljából. Ennek alapján az alperes 2007. május 25. napjától kezdődő hatállyal elismert vállalatcsoporthoz tartozó cég tagja, mely vállalatcsoportban az uralkodó tag a Magyar Villamos Művek Zrt.

A felperesi társadalmi szervezet a 2010. június 24. napján kelt levelében a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (továbbiakban: Avtv.) 19. és 20. §-ára alapítottan kérelemmel fordult alpereshez aziránt, hogy küldje meg részére a Paksi Atomerőmű bővítésével foglalkozó ún. Teller-projektrel kapcsolatos adatokat: a projekt összköltségét, a projekt keretében kötött szerződések listáját a szerződött összegekkel, illetve magukat a szerződéseket.

Az alperes a 2010. július 5. napján kelt válasziratában a közérdekű adatigénylés teljesítését megtagadta azon indokolással, hogy nem lát el állami, önkormányzati feladatot, villamosenergia-termelő tevékenységet folytat, költségvetési forrásokat nem vesz igénybe, költségvetési támogatásból nem részesül, az állami költségvetésbe befizető (a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapba teljesíti befizetéseit) nem lát el közfeladatot, nem gazdálkodik és nem rendelkezik állami vagyonnal.

A felperes a 2010. augusztus 11. napján kelt levelében korábbi kérelmét megismételve, a szerződéses adatok megismerhetősége vonatkozásában hivatkozott arra is, hogy az alperes a Magyar Villamos Művek Zrt.-n keresztül állami tulajdonban áll, az állami tulajdonú cégek pedig – az adatvédelmi biztos, illetve a Fővárosi Bíróság kialakult gyakorlata szerint is – közfeladatot ellátó szerveknek minősülnek. Ennek alapján a felperes álláspontja az volt, hogy az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (továbbiakban: Vtv.) 5. §-a értelmében az alperes állami tulajdonban álló gazdasági társaság, így az Avtv. közérdekű adatok nyilvánosságával kapcsolatos szabályai vonatkoznak rá.

Az alperes a 2010. augusztus 30. napján kelt levelében ismételten megtagadta a felperesi adatigénylés teljesítését arra való hivatkozással, hogy a kérelem jogalapjaként megjelöltekkel szemben az alperes nem tartozik az állami vagyonról szóló törvény hatálya alá, nem minősül közfeladatot ellátó szervnek.

Ezt követően a felperes közérdekű adat közlése iránt indított keresetet az alperes ellen és az Avtv. 21. § /7/ bekezdése alapján a megismerési kérelmében megjelöltekkel azonos tartalommal közérdekű adatok kiadására kérte alperest kötelezni, állítva, hogy az alperes állami tulajdonban álló gazdasági társaság, amely közfeladatot lát el és közpénzeket használt a kért adatok vonatkozásában.

Annak alátámasztására, hogy az alperes állami tulajdonban álló gazdasági társaság, a felperes hivatkozott arra, hogy az alperesi gazdasági társaság az MVM elismert vállalatcsoport tagja, melyben az uralkodó tag a Magyar Villamos Művek (MVM) Zrt., amely az állami vagyonról szóló törvény mellékletében felsorolt, tartós állami tulajdonú részesedéssel működő társaság, az alperes tehát közvetett módon állami tulajdonban álló gazdasági társaság.

A felperesi érvelés szerint, mivel a törvény melléklete nevesíti a Magyar Villamos Művek Zrt.-t, mint többségi állami tulajdonban álló gazdasági társaságot, amelyről a Fővárosi Ítéltábla a 2.Pf.20.001/2009/3. számú ítéletében jogerősen kimondta, hogy a vagyontörvény alapján közfeladatot ellátó szervezetnek minősül, ezért alkalmazandók rá az Avtv. rendelkezései, ekként téves az az alperesi állítás, miszerint nem tartozik az állami vagyon körébe.

Annak körében, hogy az alperes tevékenysége során közfeladatot lát el, a Vtv. 5. § /1/ és /2/ bekezdése felhívása mellett felperes hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.729/2010. számú ügyben hozott döntésére, amelyben a bíróság kimondta, hogy az MVM Csoportot alkotó gazdasági társaságok is az Avtv. hatálya alá tartoznak, az általuk kezelt adatokat kötelesek kiadni.

Azon tényből továbbá, hogy az alperes a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. törvény által előírt adatszolgáltatási kötelezettségének a honlapján eleget tett, a felperes állítása szerint ugyancsak arra vonható le következtetés, hogy az alperes közfeladatot ellátó szerv.

Felperes keresetében utalt arra is, hogy a kiadni kért adatok nem minősülnek az Avtv. 19/A. § /1/ – /3/ bekezdésében foglalt döntés-előkészítő adatoknak, mert az Országgyűlés és a Kormány már meghozta a kiadni kért adatok alapjául szolgáló döntést, továbbá üzleti titoknak sem minősülnek a kért adatok, mert technológiai-műszaki kérdések esetén az erre vonatkozó adatok a kiadás során kitakarhatók és a szerződések megismerését az üvegzsebtörvény és az Avtv. teszi lehetővé.

Végül hivatkozott felperes arra is, hogy az atomerőmű bővítéséhez kapcsolódó ún. Teller-projekt szerződéseinek közfeladat ellátása során, közpénz felhasználásával kötött szerződések, mellyel kapcsolatos adatok mindenki számára megismerhetők.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, elsődlegesen arra való hivatkozással, hogy az alperes állami vagy helyi önkormányzati feladatot nem lát el és jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó gazdálkodó szervezetnek sem minősül, melyet – álláspontja szerint - a Fővárosi Ítéltábla 38.P.20.505/2010. számú eljárásban hozott határozata is erősít. A Vtv. 5. § /2/ bekezdése, a 23. § /1/ bekezdése és az 1. § /2/ bekezdés c./ pontja felhívásával azzal védekezett a perben, hogy a vagyongazdálkodás tárgya és alanya egymástól elkülönülő, jól meghatározható csoportot alkot. Az állami vagyonnal való gazdálkodást az MNV Zrt. vagy külön vagyongazdálkodási szerződés alapján más személy végezheti, míg a vagyongazdálkodás tárgya maga az állami vagyon. Az MVM Zrt. illetve a tulajdonában álló alperes a Vtv. 1. § /2/ bekezdés c./ pontja értelmében ilyen állami vagyonnak minősül, ugyanakkor - az alperesi érvelés szerint - abszurd lenne annak megállapítása, hogy az állami vagyon önmagával gazdálkodik, mert ez az értelmezés a Vtv. céljával ellentétes lenne, következésképpen az MVM Zrt. illetve az alperes semmiképpen nem vonható a Vtv. 5. §-a hatálya alá.

Alperes álláspontja az volt, hogy állami vagyonnal a Vtv. értelmében csak a vagyongazdálkodás alanyai, azaz az MNV Zrt. illetve a vele külön vagyongazdálkodási szerződést kötő személyek képesek gazdálkodni.

Alperes azzal is érvelt a perben, hogy a Fővárosi Ítéltábla felperes által felhívott döntése az adott jogvita kapcsán nem köti a bíróságot, mert az kizárólag az MVM Zrt.-re, mint a Vtv. mellékletében külön is nevesített jogi személyre tartalmaz megállapításokat, azonban a Vtv. 5. §-ának további, az alperest is a törvény hatálya alá vonó kiterjesztő értelmezése egy contra legem értelmezésre vezetne, erre tekintettel az alperes nem minősül az Avtv. 19. §-ában felsorolt közfeladatot ellátó személynek, ezért az Avtv. 20. §-ában meghatározott közérdekű adatigénylés teljesítésére sem köteles.

Másodlagosan előterjesztett ellenkérelmében az alperes arra hivatkozott, hogy a felperes által kiadni kért adatok az Avtv. 19/A. §-a szerinti döntés-előkészítő adatok, mert a Teller és a Lévai projekt célja az volt, hogy az alperes bővítésének szükségességére és a megvalósítás módjára vonatkozó dokumentumokat alkossanak. Amennyiben ezen adatok nyilvánosságra kerülnének, úgy ez az előkészítési folyamatot befolyásolhatja.

Harmadlagosan előterjesztett ellenkérelmében az alperes az Avtv. 19. § /6/ bekezdése és a Ptk. 81. § /2/ bekezdése alapján üzleti titokra hivatkozással kérte a kereset elutasítását, állítva, hogy a nyilvánosságra hozatal nem eredményezhet olyan adatokhoz való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna.

A városi bíróság a felperesi nyilatkozat valamint a Pp. 141. § /2/ bekezdése és a Pp. 163. § /2/ bekezdése felhívásával tényként állapította meg, hogy a Teller-projekt keretében a keresettel érintett szerződéseket az alperes kötötte meg.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító döntése meghozatalakor idézte a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvénynek a szólásszabadság illetve a közérdekű adatok megismerésének jogát szabályozó 61. § /1/ bekezdését, ehhez kapcsolódóan felhívta az Alkotmánybíróság 34/1994.(VI.24.) AB. határozatát, valamint a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 19. § /1/ , /4/ és /5/ bekezdésének, 19/A. § /1/ bekezdésének valamint az Avtv. 2. §. 4. és 5. pontjának rendelkezéseit.

A kereset elbírálásakor elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a keresetben foglalt adatok az Avtv. 19./A. § /1/ bekezdése szerinti döntés-előkészítő adatoknak tekinthetők-e, mely kérdés eldöntésében a városi bíróság- a felperesi okfejtés elfogadásával és a Bírósági Döntések Tára 2006/1359. számú eseti döntésre figyelemmel - úgy foglalt állást, hogy a Teller-projekt keretében az alperes által kötött megállapodások már nem a döntés meghozatalát megelőző folyamathoz tartoznak, hanem annak eredményeként magát a döntést jelentik, így erre hivatkozással a felperesi közérdekű adatigénylés jogszerűen nem tagadható meg.

A városi bíróság a továbbiakban abból kiindulva, hogy a közérdekű adat nyilvánosságra hozatalának két konjunktív feltétele van (az adatnak közérdekűnek kell minősülnie és állami vagy helyi önkormányzati feladatot vagy jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv, személy kezelésében kell lennie) a perbeli jogvita eldöntése kapcsán azt vizsgálta, hogy az alperes állami vagy önkormányzati feladatot, avagy jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül-e.

A felperes azon érvelésére figyelemmel, miszerint az alperes közvetve állami vagyonnal gazdálkodó társaságnak minősül, mert az MVM Csoport tagja és e csoport uralkodó tagja az MVM Zrt., vizsgálta az alperes és az MVM Zrt. között létrejött uralmi szerződést, megállapítva, hogy e két gazdasági társaságra a Gt. 55-63. §-ában szabályozott elismert vállaltcsoportra vonatkozó szabályok az irányadók.

A megkötött uralmi szerződés és a Gt. irányadó rendelkezései értelmezésével a városi bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az elismert vállalatcsoportként működés tényének a cégjegyzékbe való bejegyzése nem hoz létre új jogalanyt (Gt. 55. § /1/ - /3/ bekezdés), az uralmi szerződést kötő felek e megállapodás ellenére megtartják önálló

jogi személyiségüket, az MVM Zrt. és az alperes közötti uralmi szerződés nem korlátozza alperes szerződéskötési szabadságát, ezért nem lehet arra következtetést levonni, hogy a kiadni kért adatok megismerhetősége elbírálása során az MVM Zrt. jogi helyzetét, állami vagyonból való gazdálkodását is számba kell venni.

Miután az alperes vitatta a perben annak tényét, hogy állami vagyonnal gazdálkodik, a városi bíróság e körben a Vtv. 1. § /1/ – /2/ bekezdésének az állami vagyon meghatározására vonatkozó rendelkezéseit tekintette irányadónak, figyelemmel a Vtv. mellékletére is, amely meghatározza a tartós állami tulajdonú társasági részesedésekkel működő társaságokat. Ítéletében rámutatott arra, hogy bár a felsorolásban szerepel az MVM Zrt., az alperest azonban a Vtv. melléklete nem sorolja a tartós állami tulajdonú társasági részesedéssel működő gazdasági társaságok közé, és mivel a Gt. már hivatkozott rendelkezései alapján az alperes és az MVM Zrt. jogalanyiségát tekintve elkülönül, ezért az alperest nem lehet állami vagyonnal gazdálkodó szervezetnek tekinteni.

Az állami feladat, közfeladat vizsgálata körében az elsőfokú bíróság abból kiindulva, hogy nincs olyan jogszabály, amely meghatározná a közfeladat fogalmát, illetve az állami feladatok felsorolását, a Ptk. Kommentárban és a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.914/2008/5. számú ítéleti döntésében foglaltakat tekintette irányadónak. Utalt arra, hogy a Ptk. Kommentár szerint a közfeladat általában olyan feladat, amelyet egyébként az államnak vagy a helyi önkormányzatnak kellene megvalósítania. A bírói gyakorlat szerint pedig ennek megítélésénél annak van jelentősége, hogy az érintett szerv által ellátott feladat közcélúnak tekinthető-e, amelynek eldöntésekor az adott szervezetre irányadó speciális rendelkezéseket kell alapul venni.

Az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 1. § /2/ bekezdése, 9. § /1/ – /2/ bekezdése és 87. §-a felhívásával a városi bíróság utalt arra, hogy az államháztartás körébe tartozó állami feladat végrehajtása költségvetési szerveken keresztül történik, a költségvetési szerv fogalmát konjunktív feltételként tartalmazó 87. §-ból levezethetően pedig e szerveknek azon szervek minősülhetnek, amelyek költségvetésből gazdálkodnak és nem céljuk a haszonszerzés.

A fentiek alapján a városi bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a központi költségvetésből nem részesedik és gazdasági társaságként a haszonszerzés a célja, így költségvetési szervnek nem minősül, ezen túlmenően tevékenysége sem minősíthető állami feladatnak.

A városi bíróság vizsgálta azt is, hogy az alperes jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősül-e. Ennek körében az atomerőműre vonatkozó speciális szabályt tekintette irányadónak azzal, hogy az alperes főtevékenysége folytán a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény 2. § /2/ bekezdése szerint az atomerőműre a törvény rendelkezéseit az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény külön szabályaival összhangban kell alkalmazni, külön kiemelve az atomenergiáról szóló törvény 2. §-ának valamint 7. § /2/ bekezdésének rendelkezéseit.

Az atomenergiatörvény hivatkozott 7. § /2/ bekezdése szerint a Paksi Atomerőmű telephelyén új atomerőművi blokk(ok) létesítésének előkészítését szolgáló tevékenység megkezdéséhez szükséges előzetes, elvi hozzájárulást az Országgyűlés a 25/2009.(IV.02.) OGY határozattal megadta.

Az energiapolitikáról szóló 40/2008.(IV.17.) OGY határozat 12. pont f. pontja szerint az Országgyűlés az 1-11. pontokban foglaltak megvalósítása érdekében felkéri a Kormányt, hogy kezdje meg az atomerőművi kapacitásokra vonatkozó döntés-előkészítő munkát.

A fentieket is figyelembe véve a városi bíróság jogi álláspontja az volt, hogy az alperes csak abban az esetben minősülne jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek, ha a működésére vonatkozó 1996. évi CXVI. törvény, mint speciális jogszabály az általa ellátott tevékenységet közfeladatnak minősítené. Mivel e törvény ekörben rendelkezést nem tartalmaz, illetve nincs olyan szabály sem, amely az alperesnek a keresetben megjelölt adatai nyilvánosságra hozatalát vagy hozzáférhetővé tételét közérdekből elrendelné, ezért a városi bíróság úgy foglalt állást, hogy az alperest nem lehet a jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősíteni. Ekörben utalt arra is, hogy a közérdekű adatok valamint a közérdekből nyilvános adatok megismerhetőségéhez fűződő, az Alkotmányban biztosított széleskörű és támogatandó alapjog érvényesüléséhez elengedhetetlen, hogy jogszabály rendelkezzen a megismerhetőség lehetőségéről, jogszabály írja elő az erre vonatkozó kötelezettséget.

A fentiekre figyelemmel a városi bíróság az üzleti titok körében felajánlott alperesi bizonyítást, mint szükségtelent elutasította és ekörben további eljárás lefolytatását mellőzte, azon indokolás mellett, hogy a felperes az Avtv. 19. §-ára alapítottan eredménytelenül terjesztette elő a keresetét.

Az ítélet ellen annak megváltoztatása és az alperesnek a kereseti kérelemmel kért adatok kiadására kötelezése iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést. Fellebbezésében kifejtett jogi álláspontja szerint az Alkotmány 61. §-a biztosítja a közérdekű adatok megismerését, melynek legfontosabb jogszabálya a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.).

A 12/2004.(IV.07.) AB határozat szerint a közérdekű adatok nyilvánosságának korlátozása csak kivételes lehet. Mindezek alapján a felperes azzal érvelt, hogy amennyiben maga az Avtv. vagy külön törvények nem korlátozzák a nyilvánosságot, úgy az adatot ki kell adni erre irányuló igénylés esetén.

A felperes fellebbezésében kiemelte azt is, hogy bár helyesen állapította meg azt az elsőfokú bíróság, hogy az alperes működését egy jogszabály, az atomenergiatörvény (Aetv.) szabályozza, tévesen helyezkedett azonban arra az álláspontra, hogy ennek a jogszabálynak, mint lex speciális törvénynek külön is rögzítenie kellene azt, hogy a felperes közfeladatot ellátó szerv. A felperesi hivatkozás szerint ugyanis önmagában az a tény, hogy az alperes működését törvény szabályozza, bizonyítja azt, hogy az alperes közfeladatot ellátó jogi személy.

A felperes fellebbezésében utalt arra is, hogy az információszabadság rendszere éppen a közérdekű adatok megismerésének a törvényben rögzített okokból való korlátozása jogszabályi kimondását írja elő. Fentiek alapján az elsőfokú ítélet szerinti jogértelmezés teljesen kiüresítené az információszabadság intézményét, amennyiben minden egyes állami, önkormányzati vagy jogszabályon alapuló közfeladatot ellátó szerv működéséről szóló jogszabálynak külön tartalmaznia kellene egy rendelkezést, hogy közfeladatot lát el. Ez – felperesi érvelés szerint – ellentétes a közérdekű adatok szabályozásának dogmatikájával.

A felperesi fellebbezés szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Vtv. alkalmazhatóságát is a perben. Ennek körében felperes előadta, hogy a közérdekű információkhoz való szabad hozzáférés az állami vagyonnal való gazdálkodás ellenőrzésének alkotmányos biztosítója, a megismerés jogának korlátozása az Alkotmánybíróság 32/1992.(V.29.) AB határozatának értelmében a szükségesség és arányosság elve szerint lehetséges. A felperesi hivatkozás szerint az alperesnek kizárólagos tulajdonosa a 75 % + 1 szavazat arányban tartós állami részesedéssel működő MVM Zrt., melyre figyelemmel az alperes a tevékenysége során közvetetten állami vagyonnal gazdálkodik. A tulajdonlásra figyelemmel az Avtv. alkalmazhatósága szempontjából nem tehető különbség a tartós állami részesedéssel működő MVM Zrt. és az alperes között. Az alperesben fennálló társasági részesedés és a társaság effektív vagyonának társasági jogi szempontú elkülönítése – felperesi érvelés szerint – a közérdekű adatok nyilvánosságát biztosító rendelkezések (Avtv. és Vtv.) szempontjából nem helytálló, mert a társaság vagyonának ilyen leszűkítő értelmezése azt eredményezné, hogy a közvetlenül állami tulajdonban álló vagyonnal való gazdálkodásra és azzal való rendelkezésre vonatkozó adatok sem minősülnének közérdekből nyilvánosnak. Ez a Vtv. 5. §-án túl az Avtv. 19. § /1/ bekezdését is kiüresítené. A felperesi álláspont szerint a Vtv. 1. § /2/ bekezdés c./ pontja szerinti társasági részesedés is vagyonelemnek tekintendő, a gazdasági társaság az egységes vagyonával gazdálkodik, nincsen olyan vagyona, amely ne a társasági részesedéssel bíró tulajdonos vagy tulajdonosok vagyonát képezné, mely lánccolatnak a végén pedig az állam áll.

A fentiekre figyelemmel a felperes összegző jogi álláspontja az volt, hogy az alperes állami vagyonnal gazdálkodik, így a Ptk. 81. § /3/ bekezdése szerint a kiadni kért adatok nem minősülhetnek üzleti titoknak sem. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta a Ptk. 81. § /3/ bekezdésének második mondatában megjelölt korlátozás tekintetében a technológiai eljárásokra, műszaki megoldásokra vonatkozó adatok kitakarásának lehetőségét, holott a felperes számára ezen adatok kitakarásával is elfogadható az adatszolgáltatás.

A felperes rámutatott fellebbezésében az alperes eljárásának azon – elsőfokú eljárásban is hangsúlyozott – ellentmondásosságára is, mely szerint az alperes a honlapjára feltöltötte a 2009. évi CXXII. törvényben előírt adatokat, holott e jogszabály kizárólag a köztulajdonban (állami vagy önkormányzati tulajdonban) vagy többségi állami befolyás alatt álló gazdasági társaságokra kötelező. Mindezzel utalt arra, hogy az alperes maga is ellentmondásosan ítéli meg saját törvényes helyzetét.

Felperes jogi álláspontjának alátámasztására csatolta a Tatabányai Városi Bíróság 12.P.21.791/2010/6. számú ítéletét, amely az MVM Csoport egy másik tagjára, a Vértesi Erőmű Zrt-re vonatkozóan állapította meg, hogy közvetett állami vagyonnal gazdálkodik és az erre vonatkozóan megkötött szerződéseit a Vtv. 5. §-a alapján közérdekből nyilvánosak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Mindkét peres fél – pernyertessége esetére – a perköltségben való határozathozatalt mellőzni kérte.

A fellebbezés – az alábbiak szerint - megalapozott.

A megyei bíróság a városi bíróság által egyebekben helyesen feltárt tényállást kiegészíti azzal, hogy a Teller-projekt keretében az alperes által létrehozott munkacsoport – az új atomerőművi blokk építéséhez kapcsolódóan – előzetes szakértői vizsgálatokat végzett, műszaki, gazdasági, kereskedelmi, jogi és társadalmi szempontok elemzésével az Országgyűlés előzetes, elvi hozzájárulásához szükséges döntéshozatali anyag elkészítéséhez;

az alperes – általa sem vitatottan – ezen előzetes szakértői vizsgálatokhoz kapcsolódó (megbízási, vállalkozási) szerződések során szerződő fél volt, ekként az egyes szerződésekhez kapcsolódóan adatkezelőnek minősül.

Az MVM Zrt. és az általa irányított társaságok – köztük az alperes – együttesen alkotják Magyarország nemzeti villamos társaságcsoportját, az MVM Csoportot. A cégcsoport versenyképes stratégiai holdingként a hazai villamosenergia-piac meghatározó, integráltan működő résztvevője, nemzeti tulajdonú társaságcsoportként fontos szerepe van az állami felelősségvállalás érvényesítésében, az energiapolitikai célkitűzések támogatásában.

Az MVM Csoport elismert vállalat-csoportkénti működése révén az anyavállalat MVM Zrt. egységes, hatékony irányítási eszközrendszer birtokában koordinálja a cégcsoport leányvállalatainak – köztük az alperesnek – az üzleti tevékenységét.

Az MVM Csoport – internetes honlapján deklarálta – piaci pozíciója révén, piaci eszközökkel a mindenkor jogszabályi kereteken belül, a vállalatok engedélyesi önállósága mellett aktívan járul hozzá a hosszú távú nemzeti energiapolitikai célkitűzések teljesítéséhez, az ellátásbiztonság garantálásához, és a villamos energia-árak kedvező szinten tartásához kapcsolódó állami feladatok megvalósulásához, valamennyi magyarországi áramfogyasztó érdekében.

Az alperes, mint az MVM Csoport egyik leányvállalata az MVM Zrt., mint anyavállalat stratégiai irányítása alatt áll a közöttük megkötött uralmi szerződés alapján.

Az MVM Zrt. az alperesben a számviteli törvényben foglaltak szerinti meghatározó befolyással rendelkezik.

Az alperes internetes honlapján eleget tesz a köztulajdonban álló gazdasági társaságok működésének átláthatóbbá tételéről szóló 2009. évi CXXII. törvényben előírt adatszolgáltatási kötelezettségeknek.

Felperes keresetében a Teller-projekt összköltségének, a projekt keretében kötött, a szerződött összegeket is tartalmazó szerződések listájának, illetve maguknak a szerződéseknek a kiadására kérte az alperes kötelezését.

Alperes az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozata szerint a felperes által kiadni kért adatokat nem kezeli egységesen.

Felperes keresete a Pp. 3. § /2/ bekezdése alapján – annak tartalma szerinti figyelembevételével – a Teller-projekt összköltségére és a projekt keretében kötött

szerződések listájának - a szerződött összegeket is tartalmazó – alperesi előállítására és kiadására, valamint a konkrét szerződések alperesi kiadására irányult.

Az így kiegészített tényállás irányadó a fellebbezési eljárásban, amelyre figyelemmel a fellebbezés megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan utalt arra, hogy az Alkotmány 61. § /1/ bekezdése értelmében mindenki jogosult a közérdekű adatok megismerésére. A közérdekű adatok megismerhetősége olyan alapvető, alkotmányosan biztosított emberi jog, amely nem korlátozhatatlan, azonban a korlátozásnak meg kell felelnie az alapjogi korlátozásokkal szemben fennálló alkotmányos követelményeknek, amely szerint a korlátozásról csak törvény rendelkezhet, és a korlátozás nem vonatkozhat az alapjog lényeges tartalmára (Alkotmány 8. § /2/ bekezdés).

Az Alkotmánybíróság a 34/1994.(VI.24.) AB. határozatában hangsúlyozta, hogy az információs szabadság korlátozása csak akkor fogadható el alkotmányosan indokoltnak, ha azt más alapjog érvényesülése kényszerítően indokolja.

A személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. tv. (Avtv.) 20. és 21. §-a alapján a bíróságnak a jelen eljárás során abban kellett állást foglalnia, hogy az alperes a jogszabályoknak megfelelően járt-e el, amikor a felperesi kérelem teljesítését megtagadta. Ebben a tekintetben az Avtv. 21. § /2/ bekezdése alapján az eljárásban a bizonyítási kötelezettség az alperest terhelte.

A perben elsődlegesen eldöntendő kérdés volt, hogy az alperes az Avtv. 19. § /1/ bekezdése hatálya alá tartozó szervezet-e, illetve, hogy a felperes által kért adatok az Avtv. 2. § 4./ pontja alapján közérdekű adatoknak, illetve az Avt. 2. §. 5./ pontja szerint közérdekből nyilvános adatoknak minősülnek-e.

E vonatkozásban a felperes állította, hogy az alperes közvetetten állami tulajdonú gazdasági társaság, amely így állami vagyonnal gazdálkodik, illetve, hogy tevékenysége során közfeladatot lát el, valamint a Teller-projekt keretében megkötött szerződések során közpénzeket használt a kért adatok vonatkozásában.

Az alperes ezzel kapcsolatos védekezése során arra hivatkozott, hogy nem gazdálkodik, és nem rendelkezik állami vagyonnal, az állam - figyelemmel az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. tv. (Vtv.) 29. §-ában foglaltakra is - az alperesnek nem tulajdonosa, illetve, hogy alperes állami, vagy egyéb közfeladatot nem lát el, ezzel szemben villamosenergia-termelő tevékenységet végez, amely nem állami monopólium. Alperes hivatkozása szerint nem közpénzekből gazdálkodik, költségvetési forrást a projekt kapcsán nem vett igénybe, az Állami Számvevőszék a gazdálkodó tevékenységét nem vizsgálja.

Az Avtv. 19. § /1/ bekezdése alapján az állami, vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv, vagy személy (továbbiakban együtt: szerv) feladatkörébe tartozó ügyekben – így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és- személyek részére különleges, vagy kizárólagos jogok

biztosítására vonatkozóan – köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

Az Avtv. 19. § /3/ bekezdése alapján az /1/ bekezdésben említetteknek lehetővé kell tenniük, hogy a kezelésükben lévő közérdekű adatot bárki megismerhesse, kivéve, ha az adatot törvény alapján az arra jogosult szerv minősítette, illetve, ha az nemzetközi szerződésből eredő kötelezettség alapján minősített adat, továbbá, ha a közérdekű adatok nyilvánosságához való jogot – az adatfajta meghatározásával törvény – egyebek mellett - honvédelmi, nemzetbiztonsági érdekből korlátozza (Avtv. 19. § /3/ bekezdés a./ és b./ pont).

Az Avtv. 2. § 4./ pontja alapján közérdekű adat: az állami, vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv, vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon, vagy formában rögzített információ, vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló, vagy gyűjteményes jellegétől.

Az Avtv. 2. § 5./ pontja alapján közérdekből nyilvános adat: a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát, vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli.

A felhívott jogszabályi rendelkezések alapján helytálló a fellebbezés azon hivatkozása, hogy a közérdekű adat alaptermészete, hogy nyilvános és csak meghatározott, törvényben szabályozott esetekben tagadható meg a nyilvánosságra hozatala. Az Alkotmányban biztosított jog gyakorlása során tehát jelentősége csak annak van, hogy az adatkérő közérdekű adat szolgáltatását kéri-e, és az adott adat nyilvánosságra hozatalát titoktartási okokból törvény nem korlátozza-e.

Előbbiekből következően téves az első fokú bíróság azon megállapítása, hogy a közérdekű adatok megismerhetőségéhez fűződő – az Avtv. hivatkozott rendelkezésein alapuló - alkotmányos alapjog érvényesüléséhez elengedhetetlen, hogy az Avtv.-n kívüli külön jogszabály is kifejezetten rendelkezzen a megismerhetőség lehetőségéről, illetve külön jogszabály is írja elő az adatkezelő erre vonatkozó kötelezettségét.

A másodfokú bíróság a közérdekű adatok megismerését biztosító jogi szabályozás rendszerét illetően egészben osztotta a fellebbezés II. pontjában kifejtetteket, kiemelve, hogy a közérdekű adatok nyilvánossága a főszabály, melyhez képest a nyilvánosság törvényi korlátozása a kivétel az Avtv. 19. § /3/ bekezdés a./ - f./ pontjában, valamint a /6/ és /7/ bekezdésében foglaltak alapján.

A perben a felperes hivatkozása és az alperes ezt tagadó nyilatkozata alapján elsődlegesen az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. tv. (Vtv.) rendelkezéseivel összevetésben kellett azt vizsgálni, hogy az alperes közvetetten állami tulajdonú gazdasági társaságnak minősül-e, illetve a közérdekű adat fogalmára, valamint az Avtv. 19. § /1/ bekezdésére tekintettel vizsgálandó volt, hogy az alperes állami feladatot, vagy jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek, illetve jogi személynek minősíthető-e.

A Vtv. 1. § /1/ bekezdése értelmében e törvény szabályozza a Magyar Állam tulajdonában álló vagyon (állami vagyon) feletti tulajdonosi joggyakorlás módját és szervezetét,

valamint e vagyon kezelését. A Vtv. 1. § /2/ bekezdés c./ pontja alapján e törvény alkalmazásában állami vagyonnak minősül az állam tulajdonában lévő tagsági jogviszonyt megtestesítő értékpapír, illetve az államot megillető egyéb társasági részesedés.

A Vtv. 3. § /1/ bekezdése alapján az állami vagyon felett a Magyar Államot megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek összességét – ha a törvény eltérően nem rendelkezik – az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter gyakorolja, aki e feladatát a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zártkörűen Működő Részvénytársaság (továbbiakban: MNV Zrt.), a Magyar Fejlesztési Bank, illetve a /2/ bekezdés szerinti tulajdonosi joggyakorló szervezet útján látja el, utóbbi esetben, amikor miniszteri rendeletben, meghatározott vagyoni körre az őt megillető tulajdonosi jogok és kötelezettségek gyakorlóját – egyebek mellett – 100 %-ban állami tulajdonban álló gazdasági társaságok közül kijelölheti.

A Vtv. 4. § /1/ bekezdése alapján az állami vagyon rendeltetésétől függően kincstári vagyon, illetve üzleti vagyon lehet. A Vtv. 29. § /3/ bekezdése alapján gazdálkodó szervezet alapítására, illetve abban tulajdonosi (tagsági, részvényesi) jogok gyakorlására – ha törvény, illetőleg a miniszter a 3. § /2/ bekezdése szerint eltérően nem rendelkezik – a Magyar Állam nevében az MNV Zrt. jogosult.

A perben nem vitatott, hogy a Magyar Villamos Művek Zrt. (MVM Zrt.) a Vtv. mellékletében a tartós állami tulajdonú társasági részesedéssel működő gazdasági társaságok felsorolásában – az állami tulajdon 75 % + 1 szavazat arányának megjelölésével – szerepel. Az MVM Zrt.-ben tehát az MNV Zrt. az államot megillető 75 %-ot meghaladó társasági részesedéssel rendelkezik (1. § /2/ bekezdés c./ pont).

A felhívott jogszabályi rendelkezések alapján az MVM Zrt. vonatkozásában - a Vtv. 5. § /2/ bekezdésében foglaltakkal is összevetésben (mely szerint az állami vagyonnal gazdálkodó, vagy azzal rendelkező szerv, vagy személy a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény szerinti közfeladatot ellátó szervnek, vagy személynek minősül) – a megyei bíróság osztotta a Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.21.148/2009/6. számú határozatában foglalt azon álláspontját, mely szerint az MVM Zrt., mint tartós állami tulajdonú társasági részesedéssel működő, valamint nemzetgazdasági szempontból stratégiai jelentőségű gazdasági társaság – a villamos energia szektor nemzetgazdasági súlyából is következően -, az állami vagyon kezelése és a nemzetgazdaságban betöltött szerepe révén közfeladatot ellátó szervnek minősül, amely független attól, hogy tevékenységét versenykörülmények között végzi.

Ebből következően a megyei bíróság is az MVM Zrt.-t jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősítette, az Avtv. 19. § /1/ bekezdése hatálya alá esőnek tekintette.

A jelen perben ugyanakkor eldöntendő volt az a további kérdés, hogy az alperes, amelyben az MVM Zrt. a számviteli törvény alapján meghatározó befolyással rendelkezik, a perben becsatolt uralmi szerződésen is alapuló tulajdonosi joggyakorlások folytán ugyancsak állami vagyont kezelő, közfeladatot ellátó szervnek minősíthető-e.

E vonatkozásban az elsőfokú bíróság a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) elismert vállalatcsoportra vonatkozó szabályait tévesen értelmezte, valamint

önmagában abból, hogy a Vtv. melléklete az alperest nem sorolja a tartós állami tulajdonú társasági részesedéssel működő gazdasági társaságok közé, az alperes állami vagyonnal gazdálkodói minőségét illetően téves következtetésre jutott.

A peradatok alapján megállapítható, hogy az MVM Zrt. által irányított MVM Csoport 2007. május 25.-től kezdődően elismert vállalatcsoportként működik. A vállalatcsoportnak tagja az alperes is, amely villamosenergia-termelő tevékenységet végez.

A Gt. 55. § /1/ bekezdése alapján, de az alperes perbeli nyilatkozatai szerint is kétséget kizáróan megállapítható, hogy az MVM Zrt. az alperesi részvénytársaságban a számviteli törvény alapján meghatározó befolyással rendelkezik.

A Gt. 55. § /1/ bekezdése szerint a számviteli törvényben foglaltak szerint összevont (konszolidált) éves beszámoló készítésére köteles gazdasági társaság (uralkodó tag) és az a részvénytársaság, illetve Kft., amely felett az uralkodó tag a számviteli törvény alapján meghatározó befolyással rendelkezik – ellenőrzött társaság – egységes üzleti céljaik megvalósítására uralmi szerződés kötése útján elismert vállalatcsoportként történő működésükről határozhatnak.

A számvitelről szóló 2000. évi C.tv. 3. § /2/ bekezdés 1./ pontja alapján a törvény alkalmazásában anyavállalat az a vállalkozó, amely egy másik vállalkozónál (a továbbiakban: leányvállalat) közvetlenül, vagy leányvállalatán keresztül közvetetten meghatározó befolyást képes gyakorolni, mert az alábbi feltételek közül legalább eggyel rendelkezik:

- a./ a tulajdonosok (a részvényesek) szavazatának többségével (50 %-ot meghaladóval) tulajdoni hányada alapján egyedül rendelkezik, vagy
- b./ más tulajdonosokkal (részvényesekkel) kötött megállapodás alapján a szavazatok többségét egyedül birtokolja, vagy
- c./ a társaság tulajdonosaként (részvényeseként) jogosult arra, hogy a vezető tisztségviselők, vagy a felügyelő bizottság tagjai többségét megválassza, vagy visszahívja, vagy
- d./ a tulajdonosokkal (a részvényesekkel) kötött szerződés (vagy a létesítő okirat rendelkezése) alapján – függetlenül a tulajdoni hányadtól, a szavazati aránytól, a megválasztási és visszahívási jogtól – döntő irányítást, ellenőrzést gyakorol.

A számviteli tv. 3. § /2/ bekezdés 2./ pontja alapján leányvállalat: az a gazdasági társaság, amelyre az 1./ pont szerinti anyavállalat meghatározó befolyást képes gyakorolni.

A Gt. 55. § /2/ bekezdése alapján az elismert vállalatcsoporthoz tartozó ellenőrzött társaságok önállóságának korlátozására a társasági törvény és az uralmi szerződésben foglaltak szerint a vállalatcsoport egésze céljainak teljesítéséhez szükséges módon és mértékben kerülhet sor.

Tény, hogy az elismert vállalatcsoport cégjegyzékbe bejegyzésével az abban résztvevő gazdasági társaságoktól elkülönült önálló jogalany nem keletkezik - ahogy ezt az elsőfokú bíróság is megállapította a Gt. 55. § /3/ bekezdése alapján - és a vállalatcsoportban résztvevők jogi értelemben megtartják önálló jogalanyiságukat, azonban a jogintézmény lényegéből következően az elismert vállalatcsoport uralmi

szerződésben rögzített uralkodó tagja az anyavállalat az ellenőrzött társaságok, azaz a leányvállalatok irányába - ha az uralmi szerződés ezt előírja - a Gt. 60. § /1/-/4/ bekezdésében meghatározott utasítási, kötelező határozathozatali, az ellenőrzött társaság vezető tisztségviselőire vonatkozó kinevezési és visszahívási jogokat gyakorolhat, míg az ellenőrzött társaság vezető tisztségviselője a gazdasági társaság ügyvezetését az elismert vállalatcsoport egésze üzleti érdekének az elsődlegessége alapján köteles ellátni.

A perbeli uralmi szerződés - a Gt. 60. § /1/-/4/ bekezdésével összhangban - ilyen konkrét jogosítványokat rögzít az MVM Zrt. javára, és az alperes, mint ellenőrzött társaság terhére a becsatolt uralmi szerződés 2. § 2.5./ pontjában, a 3. §-ban a 3.1./ ponttól a 3.5./ pontig terjedő részekben, valamint az 5. §-ban az 5.1./ ponttól az 5.4./ pontig terjedő rendelkezésekben.

Mind a Gt. elismert vállalatcsoportra vonatkozó szabályaiból, mind a konkrét uralmi szerződés felhívott pontjaiból következik, hogy az alperes - függetlenül a jogi értelemben vett szervezeti önállóságtól - az MVM Zrt., mint tartósan állami tulajdonú gazdasági társaság által (ide nem értve a nukleáris engedélyesi pozíciójából fakadó jogosítványait), mint annak stratégiaileg irányított leányvállalata működik, amelyből következően helytálló az a felperesi álláspont, mely szerint az alperes közvetve állami tulajdonú gazdasági társaságként állami vagyont kezel, és a perbeli szerződések megkötése során is ezt a vagyont érintően rendelkezett.

Mindezek alapján az alperes, mint állami vagyonnal gazdálkodó és rendelkező (jogi) személy a Vtv. 5. § /2/ bekezdése alapján az Avtv. szempontjából közfeladatot ellátó (jogi) személynek minősül.

A Vtv. 5. § /2/ bekezdésének értelmezése körében a megyei bíróság az alperes 6/A/1. sorszámú ellenkérelme 2.2./ pontjában foglalt jogi érvelést nem találta megalapozottnak;

tekintettel arra, hogy a Vtv. 23. § /1/ bekezdése csak az MNV Zrt. közvetlen vagyongazdálkodására vonatkozó szabályt rögzít, amely mellett a Vtv. 29-30. §-a további külön szabályokat tartalmaz az állami tulajdonú gazdasági társaságokra és más gazdálkodó szervezetekre, összhangban a Vtv. 1. § /2/ bekezdés c./ pontjában meghatározott, a tagsági jogviszonyt megtestesítő értékpapírban, illetve egyéb társasági részesedésben megtestesülő állami vagyon körével.

A megyei bíróság itt utal arra is, hogy az államot megillető társasági részesedés útján a Vtv. 30. § /1/ bekezdése alapján a Magyar Állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek a tulajdonosi joggyakorlásuk alá tartozó társaságoknál és más gazdálkodó szervezeteknél kötelesek érvényesíteni a cégvezetés felelősségét, valamint a közérdek érvényesülését biztosító vagyongazdálkodást.

Az alperesi értelmezéssel szemben - amely szerint alperes nem a közvetetten állami tulajdonú részesedést kezeli, hanem az elkülönülő nem állami (társasági) vagyont - helytálló a felperes azon érvelése, hogy az alperesben fennálló, az MVM Zrt.-t megillető, meghatározó befolyást biztosító társasági részesedés és az alperes vagyonának ilyen társasági jogi szempontú elkülönítése az adatvédelmi jogszabályok szempontjából nem állja meg a helyét, mert a társaság vagyonának ilyen leszűkítő felfogása oda vezetne,

hogy a közvetlenül, 100 %-os állami tulajdonban álló vagyonnal való gazdálkodásra és az azzal való rendelkezésre vonatkozó adatok sem minősülnek közérdekből nyilvánosnak, hiszen az alperesi értelmezés alapján még akár az MNV Zrt. tulajdonosi joggyakorlása alá tartozó állami vagyon is elkülöníthető a tulajdonosi joggyakorló szervezet társasági részesedésétől. Mindez pedig a Vtv. 5. §-án túl az Avtv. 19. § /1/ bekezdését üresítené ki.

Az előbbiek alapján a Vtv. 5. § /2/ bekezdésének a Vtv. 23. § /1/ bekezdésében foglalt alanyi körre szűkítése ilyen okból nem helytálló. Az alperesre az MNV Zrt., MVM Zrt. állami tulajdonosi láncolaton keresztül a közérdek érvényesülését biztosító vagyongazdálkodás követelménye irányadó, ekként a Vtv. 5. § /2/ bekezdése helyes értelmezése az alperest az Avtv. 19. § /1/ bekezdése hatálya alá vonja.

Az előbbiek mellett az alperesnek az atomenergia békés célú hasznosításával megvalósuló villamosenergia-termelő tevékenysége - e tevékenység jellegéből is következően - ugyancsak közfeladatnak, alperes pedig ebből következően jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervnek minősíthető az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. tv. (továbbiakban: Aetv.) egyes rendelkezéseiből is következően.

Az Aetv. 1. § /1/ bekezdése szerint a törvény hatálya az atomenergia békés célú alkalmazására, az azzal kapcsolatos jogosultságokra és kötelezettségekre, továbbá az embereknek, valamint az élő és élettelen környezetnek a természetes és mesterséges eredetű ionizáló sugárzás káros hatásai elleni védelmére terjed ki.

Az Aetv. 5. § /2/ bekezdése alapján az atomenergia alkalmazása kizárólag a jogszabályban meghatározott módon és hatósági felügyelet mellett történhet.

Az Aetv. 6. § /1/ bekezdése alapján az atomenergia biztonságos alkalmazásának irányítása és felügyelete a Kormány feladata. Meglévő nukleáris létesítmény tulajdonjogának megszerzéséhez és a használat bármilyen jogcímen való átengedéséhez a kormány előzetes elvi hozzájárulása kell az Aetv. 7. § /1/ bekezdése alapján. Új nukleáris létesítmény létesítését előkészítő tevékenység megkezdéséhez, illetőleg meglévő atomerőmű további atomreaktort tartalmazó egységgel való bővítéséhez pedig az Országgyűlés előzetes elvi hozzájárulása szükséges (Aetv. 7. § /2/ bekezdés).

Az Aetv. 4. § /1/ bekezdése alapján atomenergiát csak oly módon szabad alkalmazni, hogy az ne károsítsa a társadalmilag elfogadható - más gazdasági tevékenységek során is szükségszerűen vállalt - kockázati szinten felül az emberi életet, a jelenlegi és a jövő nemzedékének egészségét, életfeltételeit, a környezetet és az anyagi javakat.

A felhívott jogszabályi rendelkezésekből, az atomenergia békés célú felhasználása során védendő ösztársadalmi értékekből, az atomenergia alkalmazásának szigorúan jogszabályok által meghatározott módjából, továbbá a szabályozás és az irányítás ismertett rendszeréből, a Kormány és az Országgyűlés ehhez kapcsolódó feladatköréből és jogosítványaiából következik, hogy az alperes villamosenergia-termelő tevékenysége olyan speciális termelő tevékenység az atomerőművi blokkok működtetése folytán, amely során az alperes már a tevékenységénél fogva is közfeladatot ellátó (jogi) személynek minősül;

mindezekből pedig okszerűen következik, hogy a felperes által kért adatok az Avtv. 19. § /1/ és /3/ bekezdése és az Avtv. 2. § 4./ pontja alapján közérdekű adatoknak minősülnek.

Itt utal a megyei bíróság arra, hogy az alperes az előbbiekkel összhangban helytállóan járt el, amikor magát a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló 2009. évi CXXII. tv. hatálya alá tartozónak tekintette a jogszabályban meghatározott vezető tisztségviselőire vonatkozó jövedelmi adatok közzététele során, figyelemmel arra, hogy e törvény 1. § a./ és b./ pontja alapján megállapítható, hogy benne a Magyar Állam a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. tv. fogalom-meghatározása alapulvételével többségi befolyással rendelkezik.

E törvény indokolása szerint „ez a jogi megoldás biztosítja, hogy a leányvállalatokra is kiterjedjen az átláthatóságot és a takarékoskosságot szolgáló szabályrendszer hatálya”, amely átláthatósági cél összhangban van az állami vagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó adatok közérdekűségével.

Az alperes védekezése kapcsán további eldöntendő kérdés volt, hogy a felperes által kért adatok az Avtv. 19/A. § /1/ bekezdése szerinti döntés-előkészítő adatnak minősülnek-e, amelyekre az ún. automatikus nyilvánosság-korlátozás szabályai lennének alkalmazhatók.

A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatosan osztotta az elsőfokú bíróság jogi álláspontját, amely szerint ebbe a körbe a belső használatra szánt munkaanyagok, emlékeztetők, tervezetek, vázlatok, belső levelezések tartoznak, amelyek keletkezésük jellegére tekintettel, a titkosítás adminisztrációs terhe miatt igénylik a nyilvánosság minden különösebb intézkedés nélküli korlátozását.

Ugyanakkor a perbeli szerződések jellegüknél fogva nem döntés-előkészítésnek, hanem konkrét döntéseknek minősülnek, amelyekben meghatározásra került, hogy az alperes mely szervezetekkel, vagy személyekkel, milyen előkészítő feladatokra, elemzésekre, milyen megbízási, vagy vállalkozási díjak ellenében szerződött.

Ilyen okból az Avtv. 19/A. § /2/ bekezdésére alapított, az alperes által a 6/A/1. számú irat 3.2./ pontjában hangsúlyozott, a döntés meghozatalát követő elutasítási indokok sem helytállóak, tekintettel arra, hogy itt az alperesi hivatkozás összemossa a felperes által kiadni kért megbízási (vállalkozási) szerződések tartalmi elemeit, az ezen szerződések teljesítéseként létrehozott adatokkal, amelyek alapvető tartalmi körét a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 273/2007.(X.19.) Korm. rendelet 19. számú melléklete határozza meg „Az erőmű létesítésére, bővítésére és teljesítménynövelésére irányuló kérelemhez csatolandó megvalósíthatósági tanulmány kötelező tartalmi elemei” cím alatt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a Teller-projekt összköltségére, illetve az annak részét képező megbízási (vállalkozási) szerződésekre vonatkozó adatok - jellegüknél fogva - nem befolyásolják a Lévai-projekt és a további, az atomerőmű bővítésével kapcsolatos projektek megvalósíthatóságát, a felhasznált megbízási (vállalkozási) díjak pénzügyi adatként nincsenek befolyással a folyamatban lévő szakmai szempontú előkészítési eljárásokra, ekként pedig az alperes működési rendjének súlyos

veszélyeztetése, avagy az alperes munkavállalóinak feladat- és hatásköre illetéktelen külső befolyástól mentes ellátásának veszélye alappal nem merül fel.

Az alperes további védekezése során az Avtv. 19. § /6/ bekezdése és a Ptk. 81. § /2/ és /3/ bekezdése alapján, mint a közérdekű adatot kezelő szerv, a felperesi adatigénylést az üzleti titkainak védelmére való hivatkozással kívánta megtagadni.

Álláspontja szerint alperes tevékenységét kizárólag piaci versenykörülmények között végzi, amelynek megfelelően a működése során keletkező dokumentumok jellemzően üzleti titok tárgyát képezik, erre figyelemmel pedig valószínűsíthető, hogy a kért adatok egy része, avagy teljes köre olyan üzleti titoknak minősül, amely kiadása az alperes üzleti tevékenységét aránytalanul sértené.

Alperes az üzleti titkok körére tanúbizonyítást ajánlott fel, amelyet az elsőfokú bíróság jogi álláspontjánál fogva mellőzött.

Az Avtv. 19. § /6/ bekezdése szerint a közérdekű adatok megismerésével és nyilvánosságával összefüggésben az üzleti titok megismerésére a Polgári Törvénykönyvben foglaltak az irányadók.

A Ptk. 81. § /2/ bekezdése határozza meg az üzleti titok fogalmát. E szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás, vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése, vagy felhasználása a jogosult jogszerű pénzügyi, gazdasági, vagy piaci érdekeit sértené, vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette.

A Ptk. 81. § /3/ bekezdése alapján ugyanakkor nem minősül üzleti titoknak - egyebek mellett - az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését, vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz, így különösen a technológiai eljárásokra, műszaki megoldásokra, gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét.

Az ismertett szabályozás tükrében a felperes által kért, a Teller-projekt megvalósításához megkötött megbízási (vállalkozási) szerződések adatai a közvetett állami tulajdonú alperes vagyónával való rendelkezéssel kapcsolatos, a korábban kifejtettek szerinti pénzügyi-gazdasági jellegű közérdekű adatok, amelyek megismerése nem tagadható meg üzleti titokra hivatkozással. (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.337/2008/7. számú eseti döntés, Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.305/2010/4. számú döntés).

A perbeli esetben lényeges, hogy a Ptk. 81. § /3/ bekezdésének második mondata példalozó felsorolásában felhívott adatok között nem szerepel a jelen ügyben a felperes által igényelt pénzügyi, gazdasági jellegű adatok köre. A különböző tanulmányok,

elemzések, hatásvizsgálatok elvégzésére irányuló szerződések pedig - a bíróság álláspontja szerint - jellemzően nem tartalmazhatnak a szerződések teljesítése során keletkező, olyan technikai, műszaki adatokat, amelyek nyilvánosságra hozatala egyébként az alperesnek aránytalan érdeksérelmet okozna.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az alperes ezen védekezését is alaptalannak, a felajánlott tanúbizonyítás lefolytatását pedig szükségtelennak találta, utalva arra is, hogy a felperes a perben egyébként hozzájárult az esetleges technológiai eljárásokra, műszaki megoldásokra vonatkozó adatok kitakarásához az adatszolgáltatás teljesítése során.

A kifejtett indokolás mellett a megyei bíróság a városi bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt a Teller-projekt összköltségét, a projekt keretében kötött szerződések listáját, a szerződött összegeket is feltüntetve állítsa elő, és a megkötött szerződések másolatával együtt azokat a felperesnek adja ki, egyben pedig a bíróság feljogosította az alperest a szerződésekben esetleg előforduló technológiai eljárásokra és műszaki megoldásokra vonatkozó adatok kitakarására.

A kereset teljesítése során a megyei bíróság kiemeli, hogy az tartalmában nem csak közérdekű adatok kiadására, de különösen a projekt keretében kötött szerződések listájának tárgykörében az adatok előállítására is vonatkozott, miután az alperes nyilatkozata szerint a kért adatokat nem kezeli egységesen. Tekintettel arra, hogy a kért információ, a szerződéses lista nem áll ilyen gyűjteményes formában az alperes rendelkezésére, illetve, hogy az alperes – adatkezelői minőségének elismerése mellett - a Teller-projekt költségeinek összesítésével milyen formában rendelkezik, a perben nem ismert, ezért a bíróság az alperest a kereset tényleges tartalmából kiindulva ezen adatok előállítására is kötelezte, figyelembe véve, hogy ezek előállítása a kiadni köteles szerződések birtokában az alperesnek számottevő nehézséget nem jelenthet.

Tekintettel arra, hogy a felek pernyertességük esetén egymástól költséget nem igényeltek, az erre vonatkozó határozathozatalt a bíróság a Pp. 78. § /2/ bekezdése alapján mellőzte.

Az eljárás tárgyi illetékmentes az Itv. 57. § o./ pontja alapján, ezért az illeték körében a bíróságnak rendelkeznie nem kellett.

Szekszárd, 2011. évi április hó 27. napján

Dr. Mándi Zoltán sk.
a tanács elnöke

Veszpréminé Dr. Marsai Ágnes sk.
előadó bíró

Dr. Csullag Józsefné sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósági írnok

Buel

